

Arrest

**nr. 340 691 van 9 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Z. CHIHAOUI verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Peruaanse nationaliteit te bezitten.

Op 9 december 2025 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 8 januari 2026 wordt de verzoekende partij gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 19 januari 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, Ivan Campos Quispe, verklaart de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lima. U woonde uw hele leven in Chorillos bij uw ouders, broers en zus. U bent transvrouw en verkiest de naam Ivana.

Sinds uw 17 jaar begon u hormonen te nemen en kleepte u zich vrouwelijker. Uw familie had het moeilijk met uw beslissing. Vooral uw gelovige moeder kon niet vatten dat u een vrouw wou zijn. Zij verweet u en sloeg u soms in de hoop u te kunnen tegenhouden. Voor zijn overlijden, dronk uw vader veel, maar anderzijds probeerde hij u wel financieel te steunen. U heeft een hele goede band met uw zus.

U beëindigde uw middelbare studies en begon onmiddellijk te werken. U ging aan de slag als medewerker in de mode, werkte ook in restaurants en in een groentezaak. U werkte telkens enkele maanden, maar de fysieke arbeid gecombineerd met de lange uren waren best zwaar, waardoor u regelmatig van job veranderde.

Het leven als transgender was niet evident in Peru. Als minderjarige werd u na een feestje verkracht door een man uit de buurt. U durfde niet naar de politie te stappen uit schrik veroordeeld te worden. U vertelde niemand wat er was gebeurd. U hoorde wel van andere vrienden dat hij er bekend om stond mensen te verkrachten. Het gebeurde soms dat u hem zag rondlopen en u had het gevoel dat hij u soms achtervolgde. Maar verder is er niets meer voorgevallen met deze persoon. Toen u eens een uber nam, legde deze chauffeur zijn hand op uw been. Er ontstond een handgemeen en hij sloeg u. U kon uit de taxi springen en op dat moment passeerde er een politieagent. U vertelde wat er gebeurd was en de politieagent zette de achtervolging in. Aangezien de politieagent niet meer terugkeerde besloot u maar naar huis te gaan.

Daarnaast kreeg u wekelijks verschillende keren te maken met belagingen. U kreeg vaak lelijke dingen nageroepen op straat. Ook op sociale media had u last van mensen die u bleven contacteren en seksueel getinte berichten stuurden. Hoewel u hen blokkeerde, vonden ze altijd een nieuwe manier om u te contacteren.

In 2023 ging u voor twee maanden naar Chili met een transvriendin D.. U had wat geld van uw jobs gespaard en kon zo wat reisesjes doen. U ging ook op vakantie naar verschillende steden in Peru. D. en haar partner sprongen financieel bij zodat u overal mee naartoe kon. In september 2024 besloot u samen met D. naar Europa te komen. U bezocht even Spanje en kwam dan richting België. Uw doel was hier een partner en een job vinden. U werkte even als afwasser in een restaurant. Aan de hand van een datingapp leerde u uw huidige partner B. kennen. Hij nam jullie relatie zeer serieus. Hoewel jullie beiden het plan hadden aan de hand van jullie relatie uw verblijf in België te legaliseren, was dit niet jullie hoogste prioriteit. U dacht dat alles in orde was omdat u regelmatig het land verliet en dan telde u de resterende dagen. Echter maakte u een fout in uw telling en was uw limiet weldegelijk overschreden.

Op 4 december 2025 werd u opgepakt door de Belgische autoriteiten toen u terugkwam van een reis naar Marrakesh met B.. Nadat bleek dat u illegaal in België was, werd u overgebracht naar het Gesloten Centrum Caricole voor Illegalen in Zaventem, teneinde u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. Vijf dagen later, op 9 december 2025, diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Bij een terugkeer naar Peru vreest u er als transvrouw gediscrimineerd en belaagd te worden door de Peruviaanse overheid, medeburgers en er familiale problemen te kennen. Daarnaast vreest u in Peru in moeilijke omstandigheden te moeten leven. Zo zou u er alleen moeten wonen of terugkeren naar uw ouderlijke woning. U zou er ook illegaal moeten werken omdat legaal werk er moeilijk te verkrijgen is.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende kopieën neer: uw paspoort, twee identiteitskaarten, foto's, berichten en de identiteitsgegevens van B. in verband met uw relatie in België en artikels betreffende de LGBT situatie in Peru.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verklaart vervolging te vrezen omdat u transvrouw bent. Het CGVS trekt uw genderidentiteit niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Peru op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de toegevoegde informatie blijkt dat homoseksuele handelingen in Peru legaal zijn en dat er sinds 2017 expliciete wetgeving is die discriminatie tegen de LGBT-gemeenschap verbiedt. De Inter-Amerikaanse Rechterbank heeft Peru bevolen om een overheidsbeleid te voeren om te controleren of publieke en private actoren zich houden aan de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie.

Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het conservatieve Peruviaanse segment van de maatschappij nog steeds sprake is van transfobie, discriminatie en gewelddaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap groeit het bewustzijn in de samenleving. Er vindt sinds 2002 jaarlijks een Pride mars plaats in Lima en ook andere Peruviaanse steden zoals Arequipa en Cuzco houden marsen en worden gezien als LGBT-vriendelijk.

Daar waar uw advocaat stelt dat genderidentiteiten in Peru geclassificeerd worden als een geestelijk gezondheidsprobleem hetgeen de deur opent naar conversietherapie (CGVS, p. 26), blijkt echter dat na hevig maatschappelijk protest, het Peruaanse Ministerie van Volksgezondheid heeft aangekondigd dat het stopt met het classificeren van transgenderpersonen als mensen met een psychische stoornis. Hoewel Peru geen concrete wetgeving heeft die een administratieve geslachtswijziging mogelijk maakt, zijn er wel mogelijkheden via de burgerlijke rechtbank om zowel het geslacht als de naam op de identiteitskaart te wijzigen via een gerechtelijke procedure. Het grondwettelijk hof heeft reeds meerdere uitspraken gedaan die deze procedure bevestigt en zo precedentenrecht schept hierrond. Verschillende transpersonen hebben hun documenten op die manier al laten aanpassen, zelfs zonder geslachtsoperatie. In minstens één geval leidde dit er zelfs toe dat een transvrouw, na wijziging van haar geslacht op haar identiteitskaart, wettelijk kon huwen. Bovendien zijn conversietherapieën in Peru sinds 12/05/2024 ook verboden in Peru (zie map 'Landeninformatie').

Wat betreft het medische luik (CGVS, p. 3), zijn er vanuit de overheid richtlijnen die een uitgebreide eerstelijnszorg voor transpersonen opleggen aan gezondheidsinstellingen waarbij hun recht op identiteit en genderexpressie gewaarborgd worden, zijn er in Lima meerdere artsen die hormonale behandelingen aanbieden en zijn er ziekenhuizen die geslachtsoperaties uitvoeren. Daarnaast richtte de Peruviaanse niet-gouvernementele organisatie PROMSEX het project NosoTrans op met als doel transvrouwen in kwetsbare situaties toegang te geven tot veilige en betrouwbare gezondheidszorg, met bijzondere aandacht voor hormonale zorg.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hieronder omstandig gemotiveerd, bent u er evenwel **niet in geslaagd deze vrees aan te tonen:**

Ten eerste blijkt uit uw verklaringen en gedrag geen vrees voor vervolging.

- Hoewel u beweert slechts negen maanden geleden naar Europa te zijn gekomen, blijkt uit de gegevens van uw paspoort dat u reeds in juni 2024 naar Spanje afreisde en in december 2024 in België aankwam (CGVS, p. 9, zie gegevens paspoort). Bovendien heeft u gedurende deze periode **niet spontaan een verzoek om internationale bescherming ingediend** in België. Pas nadat u door de politie werd opgepakt en naar een gesloten centrum werd gebracht, heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend (zie administratief dossier).

- Uit uw verklaringen blijkt dat u drie maanden geleden op de hoogte kwam van de mogelijkheid van een asielaanvraag (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom u niet vroeger een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordt u dat u schrik had voor de politie in België. Zo was u bang om gearresteerd te worden en vervolgens bij gekke mensen en Arabieren in een opvangcentrum opgesloten te worden (CGVS, p. 11-12). Echter blijkt uw schrik louter gebaseerd op de info die u verschaft werd door andere transvrouwen in België (CGVS, p. 11-12). U liet na u grondig te informeren bij verenigingen of andere instanties wat een verzoek om internationale bescherming precies inhoudt (CGVS, p. 12-13). Een dergelijk **laattijdig verzoek** is niet in overeenstemming te brengen met van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs **worden verwacht** dat hij of zij na aankomst in een derde land **zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming én actief op zoek gaat naar informatie** omtrent het legaliseren van zijn of haar verblijf.

- Bovendien dient opgemerkt te worden dat u klaarblijkelijk eenvoudig uw weg heeft gevonden naar de (illegale)arbeidsmarkt (CGVS, p. 7; zie gegevens Fedpol 22.01.2025) én u daarenboven een relatie heeft met iemand die in België woont en aan wie u dus hulp kon gevraagd hebben omtrent het legaliseren van uw verblijf (CGVS, p. 10, 12). Dat u samen met uw partner was aan het bekijken of hij uw sponsor kon worden en op deze manier uw verblijf kon legaliseren zodat u geen asiel zou nodig hebben, wijst niet op een nood aan bescherming ten aanzien van Peru (CGVS, p. 12-13).

- U haalt expliciet aan dat u **Peru verliet met de intentie een partner en een job te vinden in België** aangezien de economische situatie in Peru enorm verslechterd is (CGVS, p. 10). U voegt toe dat u vreest geen legaal werk te vinden in Peru (CGVS, p. 19). Deze uitspraak getuigt allerm minst van een vrees voor uw familie, uw samenleving of overheid omdat u een transvrouw bent.

- Daarnaast gaf u aan na uw arrestatie **dat u naar Peru wou terugkeren** (zie vertrekverklaring: uitdrukking van de wil van betrokkene om verwijderd te worden 05/12/2025), wat niet te rijmen valt met een werkelijke nood aan internationale bescherming. Dit wordt bevestigd door uw verklaring dat u na enkele jaren wel zou

willen terugkeren naar Peru, maar dan eerder op bezoek (CGVS, p. 19). Ook dit getuigt niet van een beschermingsnood ten aanzien van Peru.

Ten tweede wenst het CGVS in te gaan op uw profiel als transgender en uw beweerde vrees om omwille van uw genderidentiteit gediscrimineerd of uitgesloten te worden in Peru. Hierbij dient benadrukt te worden dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit uw verklaringen blijkt dit niet het geval te zijn.

Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat u **openlijk als transvrouw leefde in Peru.**

- U nam vanaf uw 17 jaar vrouwelijke **hormonen**, en ging u vanaf dan ook **volledig als vrouw door het leven in Peru** (CGVS, p. 11-12, 14).

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in uw land van herkomst **toegang had tot onderwijs, de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg.**

- Zo behaalde u uw diploma middelbaar onderwijs (CGVS, p. 4).

- U ging in Peru vanaf uw 17de als vrouw door het leven en volgens uw verklaringen heeft u ook **altijd gewerkt in Peru** (CGVS, p. 5-7, 14). Aangezien u aangeeft altijd gewerkt te hebben in Peru, ook nadat u reeds uw transitie onderging en als vrouw door het leven ging, is er geen enkele reden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Peru geen nieuw werk zou vinden.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u ervoor koos zelf hormonen te kopen in de apotheek, zonder tussenkomst van een dokter (CGVS, p. 14). Het was uw eigen keuze om geen dokter te raadplegen (CGVS, p. 15). Zo had u angst dat iemand u zou zien bij de dokter en deze u zou aanspreken met uw naam (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt dat u geen toegang zou hebben tot de Peruviaanse gezondheidszorg (CGVS, p. 3).

Daarnaast kan er ook uit uw overige uitlatingen betreffende **maatschappelijke of wetgevende tendensen** aangaande de situatie van transpersonen in uw land van herkomst geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

- Wat uw verklaring dat de regering in Peru transgenders niet steunt en de president de wetgeving verandert om de LGBT gemeenschap schade te berokkenen (CGVS, p. 19), wordt er verwezen naar de motivering betreffende de opmerking van de advocaat (*supra*).

- Wat betreft uw verklaring dat u in Peru **gediscrimineerd werd en te maken kreeg met homofobie** (CGVS, p. 3, 14-15, 19), dient enerzijds opgemerkt te worden dat u als vrouw door het leven ging in Peru en u ook altijd werk heeft gehad. Anderzijds bevestigt u zelf dat er wel degelijk een procedure is om uw naam en geslacht legaal te veranderen, maar dat dit een lange en dure procedure is (CGVS, p. 17-18). Dat dit lang kan duren en kostelijk is, neemt niet weg dat er dergelijke procedures bestaan.

Ten derde wenst het CGVS in te gaan op uw vrees om in Peru (opnieuw) slachtoffer te worden van – verbaal of fysiek – geweld omwille van uw genderidentiteit.

- Wat betreft uw verklaringen dat u **op straat beledigd en nageroepen werd** (CGVS, p. 14-15, 20), dient opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen, hoe laakbaar ook, niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

- Wat betreft de artikelen die u neerlegt betreffende de situatie van LGBT in Peru (CGVS, p. 18), dient opgemerkt te worden dat dit een louter hypothetische vrees is. Hieruit kan echter geen geïndividualiseerde vrees afgeleid worden. Het is aan u om met concrete aanwijzingen aan te tonen dat u omwille van uw profiel dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. In casu wordt een dergelijk risico niet aannemelijk gemaakt.

Hoe dan ook **heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde gemeenschappelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten**, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u evenwel **nooit klacht heeft ingediend bij de politie**, noch omtrent de verkrachting, noch omwille van de belaging op straat, noch omwille van de belagingen via sociale media, noch omwille van de problemen met uw moeder (CGVS, p. 15-16, 20-22, 24). U geeft aan dat u dit niet deed omdat bij een incident met een taxichauffeur u zich niet gesteund voelde (CGVS, p. 21). Echter blijkt uit uw verklaringen dat de betreffende politieagent de achtervolging inzette, hetgeen u zelf vroeg aan de agent. Aangezien de agent niet terugkwam, ging u maar naar huis (CGVS, p. 21). U ging niet meer terug naar het

politiekantoor om het voorval aan te geven. Nochtans kan een persoon in de applicatie 'uber' de naam en nummerplaat van de chauffeur zien (CGVS, p. 21). Dat uw wegens dit voorval u niet gesteund voelt, is vreemd aangezien de politieagent u vragen stelde en op zoek ging naar de chauffeur. Verder koos u ervoor niet naar de politie te stappen nadat u verkracht werd als minderjarige omdat u schrik had veroordeeld te worden door de politie (CGVS, p. 22). Nochtans heeft u nooit persoonlijke problemen gekend met de politie (CGVS, p. 7-8). U geeft aan dat u nu wel naar de politie zou stappen moest omdat deze man al meerdere mensen heeft verkracht (CGVS, p. 23). U verkoos evenmin de politie te contacteren omwille van de mishandelingen van uw moeder. Zo gelooft u dat uw moeder zal veranderen en haar denkwijze zal aanpassen (CGVS, p. 21-22). Tot slot ging u ook niet naar de politie wegens de online belagingen omdat er niet echt iets gebeurd is (CGVS, p. 24).

- De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s)en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.
- U was bovendien op de hoogte van één LGBT-organisatie in Lima, maar behalve in het kader van ziektepreventie onderhield u geen contact met hen (CGVS, p. 25).
- Het spreekt echter voor zich dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, aangetoond dient te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.
- Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruaanse politie haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

U maakt niet aannemelijk dat u zich in Peru omwille van persoonlijke omstandigheden in een bijzonder kwetsbare situatie zou bevinden

Zo wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat u zowel in het heden als in het verleden kon/kan rekenen op een (steun)netwerk in Peru.

- Zo heeft u altijd in uw ouderlijke woning gewoond samen met uw ouders, broers en zus (CGVS, p. 4).
- Hoewel u even alleen ging wonen, keerde u terug naar de ouderlijke woning omdat u niet graag alleen was en uw zus miste (CGVS, p. 16).
- U geeft aan een zeer goeie band te hebben met uw zus. U heeft bovendien vanuit België ook nog een zeer goedcontact met haar (CGVS, p. 13-14, 16).
- U heeft tevens contact met uw broer (CGVS, p. 13).
- Hoewel het contact beperkt is en via uw zus verloopt, heeft u heden ook af en toe contact met uw moeder (CGVS, p. 13).
- Zowel uw broers als zus reageerden goed en steunden u toen u hen inlichtte dat u een transvrouw bent (CGVS, p. 16).

Aansluitend bij uw persoonlijk steunnetwerk, kan nog verwezen worden naar een **extern steunnetwerk in Peru**, met name de LGBT-gemeenschap. Hoewel u aanhaalt dat er in Lima een LGBT-organisatie bestaat, heeft u daar zelf nooit contact mee gezocht, behalve in het kader van een ziektepreventie (CGVS, p. 25). Wanneer u werd bevraagd over wijken in Lima waar een zichtbaardere LGBT-gemeenschap aanwezig is, kon u hierover geen enkele informatie verschaffen (CGVS, p. 25-26). Dit toont aan dat u zich niet heeft geïnformeerd over eventuele bestaande netwerken of structuren die transpersonen kunnen bijstaan. U beweert nochtans éénmalig te hebben geprotesteerd op straat maar slaagt hier niet in enig bewijs van voor te leggen (CGVS, p. 24).

Ten vierde wenst het CGVS te benadrukken dat uw vrees om in Peru moeilijke levensomstandigheden te kennen geen internationale beschermingsnood inhoudt.

- Uw vrees om of bij uw familie te moeten wonen of alleen te moeten gaan wonen en er verplicht te zijn illegaalwerk te doen zijn motieven van louter socio-economische aard die bijgevolg niet onder het

toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging (CGVS, p. 19).

- Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u omwille van de aangehaalde redenen een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u verscheidene jobs heeft gedaan in Peru, waarvan ook een legale job (CGVS, p. 5-7). Ook blijkt u er over een familiaal netwerk te beschikken zoals hierboven aangehaald werd.

- Bovendien blijkt uw economische situatie in Peru beter dan u wilt laten uitschijnen. Zo haalt u aan met een(trans)vriendin te hebben rondgereisd in Peru en u met deze vriendin in 2023 twee maanden in Chili verbleef. Deze vriendin kwam tevens met u naar Europa (CGVS, p. 8-9). Het is vreemd dat u enkel de voornaam kent van deze vriendin, die tevens afkomstig is uit uw stad Chorrillos (CGVS, p. 8). Uit uw profiel op sociale media blijkt ook dat u naar Quito, Ecuador reisde. Gevraagd hoe u al deze reizen betaalde, haalt u aan dat dit geld is dat u bijeen spaarde van uw jobs in Peru (CGVS, p. 10). Uiteindelijk verandert u uw verklaringen dat uw vriendin D. en haar partner voor u betaalden. Zo zag deze partner dat jullie geen geld hadden waardoor hij besloot voor jullie te betalen (CGVS, p. 10). Nochtans kent u de naam niet van de partner van uw vriendin D. (CGVS, p. 10). Dat deze personen voor u alle reizen en onkosten financieren kan dan ook niet aanvaard worden, waardoor er redelijkerwijze aangenomen kan worden dat u in Peru over een beter financiële situatie beschikte dan u verklaart.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenschappelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenschappelijke criminaliteit. Incidenten zoals moorden, ontvoeringen, afpersingen, drugshandel, mensensmokkel en mensenhandel,... komen veelvuldig voor in Peru. Deze misdaden worden gepleegd door de criminele groeperingen die zich in Peru bevinden. Dit crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel. Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Naar aanleiding van grootschalige protesten tegen het afzetten van haar voorganger, voormalig president Castillo, waarbij onder meer snelwegen dagenlang geblokkeerd werden, riep voormalig president Boluarte op 14 december 2022 voor het eerst de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen waarbij enkele grondwettelijke vrijheden zoals onder meer de vrijheid van bijeenkomst, het vrij verkeer van personen, de onschendbaarheid van de woning en persoonlijke vrijheden en veiligheid ingeperkt werden, met name in Lima en op de autosnelwegen. In januari en februari 2023 werd deze noodtoestand telkens met 30 dagen verlengd om finaal opgeheven te worden op 9 maart 2023 omwille van een verbeterde politieke toestand. Tijdens de protesten die plaatsvonden gedurende deze periode vielen minstens 49 doden en honderden gewonden bij confrontaties met de nationale autoriteiten en werden de rechten van de gearresteerden niet altijd geëerbiedigd.

Omwille van de verslechterende veiligheidssituatie door alomtegenwoordig crimineel geweld, riep voormalig president Boluarte op 18 september 2023 voor 60 dagen de noodtoestand uit in de districten San Juan de Lurigancho en San Martín de Porras, beiden in Lima en in het noordelijke district Talara om het leger de mogelijkheid te bieden om de politie bij te staan in haar strijd tegen de criminaliteit. Op 27 september 2024 riep voormalig president Boluarte nogmaals de noodtoestand uit voor een periode van 60 dagen in het kader van rijzend crimineel geweld in de districten Ate, Ancón, Carabayllo, Comas, Independencia, Los Olivos, Lurigancho - Chosica, Puente Piedra, Rímac, San Martín de Porres, San Juan de Lurigancho, Santa Rosa en Villa El Salvador in de provincie Lima en het district Ventanilla in de provincie Callao. Op 27 november 2024 werd deze noodtoestand met 45 dagen verlengd omwille van beperkt succes in de strijd tegen crimineel geweld om zo ook de kerst- en eindejaarsperiode te overbruggen. Op 17 maart 2025 riep voormalig president Boluarte de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen over de volledige provincies Lima en Callao wegens aanhoudend crimineel geweld, met name afpersingen en ontvoeringen.

Het aanhoudend falen van de Peruviaanse autoriteiten tegen het indammen van het crimineel geweld, leidde tot regelmatige en grootschalige protesten omwille van de groeiende onveiligheid en de verslechterende economische situatie. Dit leidde er finaal toe dat ook voormalig president Boluarte door het congres afgezet werd op 10 oktober 2025. Haar opvolger werd interim-president Jeri. Na zijn aanstelling gingen de protesten verder en stierf hierbij een persoon op 15 oktober 2025. President Jeri kondigde bij zijn aanstelling aan

hardhandig op te treden tegen afpersingen, ontvoeringen en criminaliteit in het algemeen. Op 21 oktober 2025 kondigde president Jeri de noodtoestand uit in de provincies Lima en Callao naar aanleiding van het aanhoud crimineel geweld. Op 23 oktober 2025 diende president Jeri reeds een wetsvoorstel in om de afpersing en ontvoeringen in de transportsector aan te pakken, hetwelk door het congres met overgrote meerderheid goedgekeurd werd.

In de context van de arrestaties is er occasioneel sprake van het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkent dat er aanvaringen hebben plaatsgevonden tussen de ordediensten en de criminele groeperingen in het kader van de noodtoestand, maar ondanks deze ontwikkelingen in Peru kan er echter niet worden gesteld dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op wat voorafgaat, kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

De informatie waarop deze beslissing zich baseert werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd. De overige door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en uw nationaliteit, zoals blijkt uit uw paspoort en identiteitskaarten, staan niet ter discussie. De LGBT situatie in Peru waarvan u enkele artikels neerlegt werd hierboven reeds besproken. De berichten, foto's en identiteitskaart van B., waarmee u jullie relatie wilt aantonen heeft geen betrekking op uw problemen in Peru. Deze documenten tonen slechts aan dat u in België een relatie heeft, hetgeen door het CGVS niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/5, § 2 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De verzoekende partij betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De verzoekende partij vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij verklaart te worden geïdendeerd omwille van haar identiteit als transvrouw. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door de verzoekende partij niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“U verklaart vervolging te vrezen omdat u transvrouw bent. Het CGVS trekt uw genderidentiteit niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBT-gemeenschap in Peru op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de toegevoegde informatie blijkt dat homoseksuele handelingen in Peru legaal zijn en dat er sinds 2017 expliciete wetgeving is die discriminatie tegen de LGBT-gemeenschap verbiedt. De Inter-Amerikaanse Rechterbank heeft Peru bevolen om een overheidsbeleid te voeren om te controleren of publieke en private actoren zich houden aan de beginselen van gelijkheid en non-discriminatie.

Hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat er in het conservatieve Peruviaanse segment van de maatschappij nog steeds sprake is van transfobie, discriminatie en geweldsdaden tegen leden van de LGBT-gemeenschap groeit het bewustzijn in de samenleving. Er vindt sinds 2002 jaarlijks een Pride mars plaats in Lima en ook andere Peruviaanse steden zoals Arequipa en Cuzco houden marsen en worden gezien als LGBT-vriendelijk.

Daar waar uw advocaat stelt dat genderidentiteiten in Peru geclassificeerd worden als een geestelijk gezondheidsprobleem hetgeen de deur opent naar conversietherapie (CGVS, p. 26), blijkt echter dat na hevige maatschappelijke protest, het Peruaanse Ministerie van Volksgezondheid heeft aangekondigd dat het stopt met het classificeren van transgenderpersonen als mensen met een psychische stoornis. Hoewel Peru geen concrete wetgeving heeft die een administratieve geslachtswijziging mogelijk maakt, zijn er wel mogelijkheden via de burgerlijke rechtbank om zowel het geslacht als de naam op de identiteitskaart te wijzigen via een gerechtelijke procedure. Het grondwettelijk hof heeft reeds meerdere uitspraken gedaan die deze procedure bevestigt en zo precedentenrecht schept hierrond. Verschillende transpersonen hebben hun documenten op die manier al laten aanpassen, zelfs zonder geslachtsoperatie. In minstens één geval leidde dit er zelfs toe dat een transvrouw, na wijziging van haar geslacht op haar identiteitskaart, wettelijk kon huwen. Bovendien zijn conversietherapieën in Peru sinds 12/05/2024 ook verboden in Peru (zie map ‘Landeninformatie’).

Wat betreft het medische luik (CGVS, p. 3), zijn er vanuit de overheid richtlijnen die een uitgebreide eerstelijnszorg voor transpersonen opleggen aan gezondheidsinstellingen waarbij hun recht op identiteit en genderexpressie gewaarborgd worden, zijn er in Lima meerdere artsen die hormonale behandelingen aanbieden en zijn er ziekenhuizen die geslachtsoperaties uitvoeren. Daarnaast richtte de Peruviaanse niet-gouvernementele organisatie PROMSEX het project NosoTrans op met als doel transvrouwen in kwetsbare situaties toegang te geven tot veilige en betrouwbare gezondheidszorg, met bijzondere aandacht voor hormonale zorg.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBT-gemeenschap in Peru het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hieronder omstandig gemotiveerd, bent u er evenwel niet in geslaagd deze vrees aan te tonen: Ten eerste blijkt uit uw verklaringen en gedrag geen vrees voor vervolging.

- Hoewel u beweert slechts negen maanden geleden naar Europa te zijn gekomen, blijkt uit de gegevens van uw paspoort dat u reeds in juni 2024 naar Spanje afreisde en in december 2024 in België aankwam (CGVS, p. 9, zie gegevens paspoort). Bovendien heeft u gedurende deze periode **niet spontaan een verzoek om internationale bescherming ingediend** in België. Pas nadat u door de politie werd opgepakt en naar een gesloten centrum werd gebracht, heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend (zie administratief dossier).
 - Uit uw verklaringen blijkt dat u drie maanden geleden op de hoogte kwam van de mogelijkheid van een asielaanvraag (CGVS, p. 12). Gevraagd waarom u niet vroeger een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, antwoordt u dat u schrik had voor de politie in België. Zo was u bang om gearresteerd te worden en vervolgens bij gekke mensen en Arabieren in een opvangcentrum opgesloten te worden (CGVS, p. 11-12). Echter blijkt uw schrik louter gebaseerd op de info die u verschaft werd door andere transvrouwen in België (CGVS, p. 11-12). U liet na u grondig te informeren bij verenigingen of andere instanties wat een verzoek om internationale bescherming precies inhoudt (CGVS, p. 12-13). Een dergelijk **laattijdig verzoek** is niet in overeenstemming te brengen met van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs **worden verwacht** dat hij of zij na aankomst in een derde land **zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming én actief op zoek gaat naar informatie** omtrent het legaliseren van zijn of haar verblijf.
 - Bovendien dient opgemerkt te worden dat u klaarblijkelijk eenvoudig uw weg heeft gevonden naar de (illegale) arbeidsmarkt (CGVS, p. 7; zie gegevens Fedpol 22.01.2025) én u daarenboven een relatie heeft met iemand die in België woont en aan wie u dus hulp kon gevraagd hebben omtrent het legaliseren van uw verblijf (CGVS, p. 10, 12). Dat u samen met uw partner was aan het bekijken of hij uw sponsor kon worden en op deze manier uw verblijf kon legaliseren zodat u geen asiel zou nodig hebben, wijst niet op een nood aan bescherming ten aanzien van Peru (CGVS, p. 12-13).
 - U haalt expliciet aan dat u **Peru verliet met de intentie een partner en een job te vinden in België** aangezien de economische situatie in Peru enorm verslechterd is (CGVS, p. 10). U voegt toe dat u vreest geen legaal werk te vinden in Peru (CGVS, p. 19). Deze uitspraak getuigt allerminst van een vrees voor uw familie, uw samenleving of overheid omdat u een transvrouw bent.
 - Daarnaast gaf u aan na uw arrestatie **dat u naar Peru wou terugkeren** (zie vertrekverklaring: uitdrukking van de wil van betrokkene om verwijderd te worden 05/12/2025), wat niet te rijmen valt met een werkelijke nood aan internationale bescherming. Dit wordt bevestigd door uw verklaring dat u na enkele jaren wel zou willen terugkeren naar Peru, maar dan eerder op bezoek (CGVS, p. 19). Ook dit getuigt niet van een beschermingsnood ten aanzien van Peru.
- Ten tweede wenst het CGVS in te gaan op uw profiel als transgender en uw beweerde vrees om omwille van uw genderidentiteit gediscrimineerd of uitgesloten te worden in Peru.** Hierbij dient benadrukt te worden dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uit uw verklaringen blijkt dit niet het geval te zijn.
- Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat u **openlijk als transvrouw leefde in Peru.**
- U nam vanaf uw 17 jaar vrouwelijke **hormonen**, en ging u vanaf dan ook **volledig als vrouw door het leven in Peru** (CGVS, p. 11-12, 14).
- Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u in uw land van herkomst **toegang had tot onderwijs, de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg.**
- Zo behaalde u uw diploma middelbaar onderwijs (CGVS, p. 4).
 - U ging in Peru vanaf uw 17de als vrouw door het leven en volgens uw verklaringen heeft u ook **altijd gewerkt in Peru** (CGVS, p. 5-7, 14). Aangezien u aangeeft altijd gewerkt te hebben in Peru, ook nadat u reeds uw transitie onderging en als vrouw door het leven ging, is er geen enkele reden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Peru geen nieuw werk zou vinden.
 - Uit uw verklaringen blijkt dat u ervoor koos zelf hormonen te kopen in de apotheek, zonder tussenkomst van een dokter (CGVS, p. 14). Het was uw eigen keuze om geen dokter te raadplegen (CGVS, p. 15). Zo had u angst dat iemand u zou zien bij de dokter en deze u zou aanspreken met uw naam (CGVS, p. 15). Uit niets blijkt dat u geen toegang zou hebben tot de Peruviaanse gezondheidszorg (CGVS, p. 3).
- Daarnaast kan er ook uit uw overige uitspraken betreffende **maatschappelijke of wetgevende tendensen** aangaande de situatie van transpersonen in uw land van herkomst geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.
- Wat betreft uw verklaring dat de regering in Peru transgenders niet steunt en de president de wetgeving verandert om de LGBT gemeenschap schade te berokkenen (CGVS, p. 19), wordt er verwezen naar de motivering betreffende de opmerking van de advocaat (supra).

- Wat betreft uw verklaring dat u in Peru **gediscrimineerd werd en te maken kreeg met homofobie** (CGVS, p. 3, 14-15, 19), dient enerzijds opgemerkt te worden dat u als vrouw door het leven ging in Peru en u ook altijd werk heeft gehad. Anderzijds bevestigt u zelf dat er wel degelijk een procedure is om uw naam en geslacht legaal te veranderen, maar dat dit een lange en dure procedure is (CGVS, p. 17-18). Dat dit lang kan duren en kostelijk is, neemt niet weg dat er dergelijke procedures bestaan.

Ten derde wenst het CGVS in te gaan op uw vrees om in Peru (opnieuw) slachtoffer te worden van – verbaal of fysiek – geweld omwille van uw genderidentiteit.

- Wat betreft uw verklaringen dat u **op straat beledigd en nageroepen werd** (CGVS, p. 14-15, 20), dient opgemerkt te worden dat deze gebeurtenissen, hoe laakbaar ook, niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.
- Wat betreft de artikelen die u neerlegt betreffende de situatie van LGBT in Peru (CGVS, p. 18), dient opgemerkt te worden dat dit een louter hypothetische vrees is. Hieruit kan echter geen geïndividualiseerde vrees afgeleid worden. Het is aan u om met concrete aanwijzingen aan te tonen dat u omwille van uw profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. In casu wordt een dergelijk risico niet aannemelijk gemaakt.

Hoe dan ook **heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke problemen** – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – **geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten**, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u evenwel **nooit klacht heeft ingediend bij de politie**, noch omtrent de verkrachting, noch omwille van de belaging op straat, noch omwille van de belagingen via sociale media, noch omwille van de problemen met uw moeder (CGVS, p. 15-16, 20-22, 24). U geeft aan dat u dit niet deed omdat bij een incident met een taxichauffeur u zich niet gesteund voelde (CGVS, p. 21). Echter blijkt uit uw verklaringen dat de betreffende politieagent de achtervolging inzette, hetgeen u zelf vroeg aan de agent. Aangezien de agent niet terugkwam, ging u maar naar huis (CGVS, p. 21). U ging niet meer terug naar het politiekantoor om het voorval aan te geven. Nochtans kan een persoon in de applicatie ‘uber’ de naam en nummerplaat van de chauffeur zien (CGVS, p. 21). Dat uw wegens dit voorval u niet gesteund voelt, is vreemd aangezien de politieagent u vragen stelde en op zoek ging naar de chauffeur. Verder koos u ervoor niet naar de politie te stappen nadat u verkracht werd als minderjarige omdat u schrik had veroordeeld te worden door de politie (CGVS, p. 22). Nochtans heeft u nooit persoonlijke problemen gekend met de politie (CGVS, p. 7-8). U geeft aan dat u nu wel naar de politie zou stappen moest omdat deze man al meerdere mensen heeft verkracht (CGVS, p. 23). U verkoos evenmin de politie te contacteren omwille van de mishandelingen van uw moeder. Zo gelooft u dat uw moeder zal veranderen en haar denkwijze zal aanpassen (CGVS, p. 21-22). Tot slot ging u ook niet naar de politie wegens de online belagingen omdat er niet echt iets gebeurd is (CGVS, p. 24).

- De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s)en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

- U was bovendien op de hoogte van één LGBT-organisatie in Lima, maar behalve in het kader van ziektepreventie onderhield u geen contact met hen (CGVS, p. 25).

- Het spreekt echter voor zich dat, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming, aangetoond dient te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft.

- Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruaanse politie haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins

een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Gelet op voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

U maakt niet aannemelijk dat u zich in Peru omwille van persoonlijke omstandigheden in een bijzonder kwetsbare situatie zou bevinden

Zo wenst het Commissariaat-generaal op te merken dat u zowel in het heden als in het verleden kon/kan rekenen op een (steun)netwerk in Peru.

- Zo heeft u altijd in uw ouderlijke woning gewoond samen met uw ouders, broers en zus (CGVS, p. 4).
- Hoewel u even alleen ging wonen, keerde u terug naar de ouderlijke woning omdat u niet graag alleen was en uw zus miste (CGVS, p. 16).
- U geeft aan een zeer goeie band te hebben met uw zus. U heeft bovendien vanuit België ook nog een zeer goedcontact met haar (CGVS, p. 13-14, 16).
- U heeft tevens contact met uw broer (CGVS, p. 13).
- Hoewel het contact beperkt is en via uw zus verloopt, heeft u heden ook af en toe contact met uw moeder (CGVS, p. 13).
- Zowel uw broers als zus reageerden goed en steunden u toen u hen inlichtte dat u een transvrouw bent (CGVS, p. 16).

Aansluitend bij uw persoonlijk steunnetwerk, kan nog verwezen worden naar een **extern steunnetwerk in Peru**, met name de LGBT-gemeenschap. Hoewel u aanhaalt dat er in Lima een LGBT-organisatie bestaat, heeft u daar zelf nooit contact mee gezocht, behalve in het kader van een ziektepreventie (CGVS, p. 25). Wanneer u werd bevraagd over wijken in Lima waar een zichtbaardere LGBT-gemeenschap aanwezig is, kon u hierover geen enkele informatie verschaffen (CGVS, p. 25-26). Dit toont aan dat u zich niet heeft geïnformeerd over eventuele bestaande netwerken of structuren die transpersonen kunnen bijstaan. U beweert nochtans éénmalig te hebben geprotesteerd op straat maar slaagt hier niet in enig bewijs van voor te leggen (CGVS, p. 24).

Ten vierde wenst het CGVS te benadrukken dat uw vrees om in Peru moeilijke levensomstandigheden te kennen geen internationale beschermingsnood inhoudt.

- Uw vrees om of bij uw familie te moeten wonen of alleen te moeten gaan wonen en er verplicht te zijn illegaalwerk te doen zijn motieven van louter socio-economische aard die bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging (CGVS, p. 19).
- Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u omwille van de aangehaalde redenen een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u verscheidene jobs heeft gedaan in Peru, waarvan ook een legale job (CGVS, p. 5-7). Ook blijkt u er over een familiaal netwerk te beschikken zoals hierboven aangehaald werd.

Bovendien blijkt uw economische situatie in Peru beter dan u wilt laten uitschijnen. Zo haalt u aan met een(trans)vriendin te hebben rondgereisd in Peru en u met deze vriendin in 2023 twee maanden in Chili verbleef. Deze vriendin kwam tevens met u naar Europa (CGVS, p. 8-9). Het is vreemd dat u enkel de voornaam kent van deze vriendin, die tevens afkomstig is uit uw stad Chorrillos (CGVS, p. 8). Uit uw profiel op sociale media blijkt ook dat u naar Quito, Ecuador reisde. Gevraagd hoe u al deze reizen betaalde, haalt u aan dat dit geld is dat u bijeen spaarde van uw jobs in Peru (CGVS, p. 10). Uiteindelijk verandert u uw verklaringen dat uw vriendin D. en haar partner voor u betaalden. Zo zag deze partner dat jullie geen geld hadden waardoor hij besloot voor jullie te betalen (CGVS, p. 10). Nochtans kent u de naam niet van de partner van uw vriendin D. (CGVS, p. 10). Dat deze personen voor u alle reizen en onkosten financieren kan dan ook niet aanvaard worden, waardoor er redelijkerwijze aangenomen kan worden dat u in Peru over een beter financiële situatie beschikte dan u verklaart.

[...]

De overige door u neergelegde documenten kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Uw identiteit en uw nationaliteit, zoals blijkt uit uw paspoort en identiteitskaarten, staan niet ter discussie. De LGBT situatie in Peru waarvan u enkele artikels neerlegt werd hierboven reeds besproken. De berichten, foto's en identiteitskaart van B., waarmee u jullie relatie wilt aantonen heeft geen betrekking op uw problemen in Peru. Deze documenten tonen slechts aan dat u in België een relatie heeft, hetgeen door het CGVS niet betwist wordt."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft zij slechts steken in het louter volharden in haar ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Met betrekking tot de seksuele geaardheid van de verzoekende partij als transvrouw en de verwijzing in het verzoekschrift naar haar behoren tot de sociale groep van transvrouwen in Peru, stelt de Raad vooreerst het volgende vast. Uit de door beide partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de maatschappij in Peru nog een conservatieve houding heeft tegenover transseksualiteit en dat Peru één van de weinige Latijns-Amerikaanse landen is zonder pro-LGBTQ-wetten, maar tevens blijkt dat homoseksualiteit en het stellen van homoseksuele handelingen in Peru niet strafbaar is. Er wordt geen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van homoseksuelen omwille van hun seksuele geaardheid en/of omwille van hun genderidentiteit. Homoseksuelen kunnen zich voorts ook vrij verenigen en elkaar vrij ontmoeten in het openbaar. Verder komt uit het geheel van de bijgebrachte landeninformatie naar voor dat er geen wetten zijn die de vrijheid van meningsuiting, vereniging of vreedzame vergadering van LGBTQI+-personen of LGBTQI+-voorvechters beperken. Evenwel is er in de praktijk nog sprake van veel discriminatie, veroordelen en stigmatisering, homofobie, alsook van bedreigingen en geweld, inclusief seksuele agressie, vanuit de Peruaanse samenleving die wordt gekenmerkt door haar patriarchale en conservatieve aard en het aanwezige machismo. In sommige gevallen maken ook overheidsactoren zich hieraan schuldig en zijn er meerdere gevallen van politiegeweld. Echter blijkt uit de beschikbare informatie ook dat de publieke opinie ten aanzien van leden van de LGBTQI+-gemeenschap positiever wordt, zeker in steden zoals Lima, dat er jaarlijks in verschillende Peruaanse steden *gay prides* worden georganiseerd waaraan prominente politici deelnemen en dat er verschillende regionale en nationale wetten discriminatie op basis van seksuele geaardheid strafbaar stellen.

Dit neemt niet weg dat er in de Peruaanse samenleving sprake is van discriminatie en geweld tegen transseksuelen. Evenwel kan hieruit niet worden afgeleid dat het homofoob geweld en de discriminatie in Peru systematisch zijn, noch dat elke transseksueel in Peru omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging of ernstige schade riskeert. Op basis van het geheel van de objectieve landeninformatie blijkt de situatie in Peru evenwel niet dermate ernstig dat er sprake is van een veralgemeende en systematische vervolging van LGBTQI+-personen, waardoor elke transseksueel in dat land enkel omwille van zijn of haar seksuele geaardheid vervolging riskeert. De verzoekende partij brengt geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen in die zin bevat en maakt aldus niet aannemelijk dat zij louter omwille van haar seksuele geaardheid en haar aanwezigheid in Peru een risico loopt om te worden geïdoleerd of vervolgd. Uit de informatie waarnaar de verzoekende partij in het verzoekschrift verwijst, kan niet worden afgeleid dat er in Peru sprake is van groepsvervolging van LGBTQI+-personen.

De Raad stipt hierbij aan dat het loutere gegeven dat een homohuwelijk niet mogelijk is in Peru, niet kan worden gelijkgesteld met een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet, noch met ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de eventuele discriminatie ten aanzien van transseksuelen in Peru merkt de Raad op dat het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard moeten zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van deze wet. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Zulks blijkt niet uit de voorliggende landeninformatie.

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Hoewel uit het voorgaande en uit de verklaringen van de verzoekende partij kan blijken dat zij een hoger risico loopt om het slachtoffer te worden van bepaalde feiten, maakt zij niet aannemelijk dat zij louter omwille van haar seksuele geaardheid en haar aanwezigheid in Peru een risico loopt om te worden geïdoleerd of vervolgd. De verzoekende partij moet op basis van haar individuele omstandigheden een gegronde vrees omwille van haar seksuele geaardheid aannemelijk maken. Er dient derhalve rekening te worden gehouden met de individuele en concrete omstandigheden eigen aan elke zaak. De vrees moet met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd worden.

Door bepaalde bevindingen van de informatie waarop verweerder zich heeft gebaseerd te benadrukken, doet de verzoekende partij geen afbreuk aan voorgaande bevindingen. Ook het gegeven dat deze bevindingen worden bevestigd door de verschillende rapporten waaruit de verzoekende partij in voorliggend verzoekschrift citeert, doet niets af aan de pertinente overweging dat hieruit niet blijkt dat het enkele feit transseksueel te zijn in Peru op zich niet volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of

een reëel risico op ernstige schade in hoofde van de betrokkene. De verzoekende partij dient dus *in concreto* aan te tonen dat zij persoonlijk het risico loopt om in Peru te worden bedreigd of vervolgd omwille van haar transseksuele geaardheid, waartoe zij in gebreke blijft, zoals in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd.

Waar de verzoekende partij stelt dat uit richtlijnen van UNHCR blijkt dat LGBTQIA+-personen hun identiteit of vrees kunnen verbergen "*uit schaamte, geïnternaliseerde homofobie of wantrouwen tegenover autoriteiten, gebaseerd op negatieve ervaringen in het land van herkomst*", en dat zij duidelijk heeft aangegeven dat zij bang was voor de Belgische politie, hetgeen voortvloeit uit haar ervaringen met de Peruaanse politie, dient erop gewezen dat de verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming niet bij de politie moet indienen. Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat de verzoekende partij reeds drie maanden voor het indienen van haar beschermingsverzoek op de hoogte kwam van deze mogelijkheid, doch naliet zich er grondig over te (laten) informeren, hoewel zij hiertoe wel degelijk de kans had. Tevens merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op dat de verzoekende partij verklaarde dat zij Peru verliet om een partner en een job te vinden aangezien de economische situatie in Peru was verslechterd en zij vreesde geen legaal werk te kunnen vinden, alsook dat zij bij haar arrestatie aangaf naar Peru te willen terugkeren en tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat zij na enkele jaren wel naar Peru zou willen terugkeren om er op bezoek te gaan. Het geheel van deze vaststellingen maakt dat de verzoekende partij wel degelijk laattijdig om internationale bescherming verzocht en dat afbreuk wordt gedaan aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

Waar de verzoekende partij verder wijst op haar ervaringen met de Peruaanse politie en stelt dat zij niet op de bescherming van haar nationale autoriteiten kan rekenen, dient erop gewezen dat in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing terecht wordt gesteld dat verzoekster geen aangifte deed van de discriminatie en het geweld waarvan zij stelt het slachtoffer te zijn geworden. Aangezien de Peruaanse autoriteiten hiervan niet op de hoogte waren, konden zij er uiteraard ook niet tegen optreden. Zoals gesteld, blijkt uit de beschikbare landeninformatie weliswaar dat er in Peru ook sprake is van politioneel geweld tegen personen van de LGBTQIA+-gemeenschap, doch niet dat dit geweld van veralgemeende aard is. Door in het verzoekschrift te wijzen op gevallen waarin van dergelijk geweld sprake is, werpt de verzoekende partij hierop geen ander licht en doet zij geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zij zelf geen afdoende poging ondernam om op haar nationale autoriteiten een beroep te doen teneinde bescherming te bekomen.

De bewering van de verzoekende partij, dat zij een opeenstapeling van incidenten meemaakte die cumulatief tot een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aanleiding geven, kan niet worden bijgetreden. Er wordt in de bestreden beslissing immers terecht vastgesteld dat de verzoekende partij wel degelijk een sociaal en productief leven kon leiden als transvrouw in Peru en dat zij, in de gevallen waarin zij met geweld en/of discriminatie werd geconfronteerd, een beroep kon doen op de Peruaanse autoriteiten, doch dit heeft nagelaten. Voorts wordt nergens in de bestreden beslissing van de verzoekende partij verwacht dat zij haar transidentiteit zou verbergen, zoals in het verzoekschrift wordt geponeerd.

Voor het overige komt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in haar vluchtrelaas en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door de verzoekende partij niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van de verzoekende partij en haar vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een *“reëel risico”* loopt. Het begrip *“reëel risico”* wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip *“ernstige schade”* door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Peru zou hebben gekend.

6.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Gelet op deze alomvattende benadering, beoordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijke criminaliteit. Incidenten zoals moorden, ontvoeringen, afpersingen, drugshandel, mensensmokkel en mensenhandel,... komen veelvuldig voor in Peru. Deze misdaden worden gepleegd door de criminele groeperingen die zich in Peru bevinden. Dit crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel. Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Naar aanleiding van grootschalige protesten tegen het afzetten van haar voorganger, voormalig president Castillo, waarbij onder meer snelwegen dagenlang geblokkeerd werden, riep voormalig president Boluarte op 14 december 2022 voor het eerst de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen waarbij enkele grondwettelijke vrijheden zoals onder meer de vrijheid van bijeenkomst, het vrij verkeer van personen, de onschendbaarheid van de woning en persoonlijke vrijheden en veiligheid ingeperkt werden, met name in Lima en op de autosnelwegen. In januari en februari 2023 werd deze noodtoestand telkens met 30 dagen verlengd om finaal opgeheven te worden op 9 maart 2023 omwille van een verbeterde politieke toestand. Tijdens de protesten die plaatsvonden gedurende deze periode vielen minstens 49 doden en honderden gewonden bij confrontaties met de nationale autoriteiten en werden de rechten van de gearresteerden niet altijd geëerbiedigd.

Omwille van de verslechterende veiligheidssituatie door alomtegenwoordig crimineel geweld, riep voormalig president Boluarte op 18 september 2023 voor 60 dagen de noodtoestand uit in de districten San Juan de Lurigancho en San Martín de Porras, beiden in Lima en in het noordelijke district Talara om het leger de mogelijkheid te bieden om de politie bij te staan in haar strijd tegen de criminaliteit. Op 27 september 2024 riep voormalig president Boluarte nogmaals de noodtoestand uit voor een periode van 60 dagen in het kader van rijzend crimineel geweld in de districten Ate, Ancón, Carabayllo, Comas, Independencia, Los Olivos, Lurigancho - Chosica, Puente Piedra, Rímac, San Martín de Porres, San Juan de Lurigancho, Santa Rosa en Villa El Salvador in de provincie Lima en het district Ventanilla in de provincie Callao. Op 27 november 2024 werd deze noodtoestand met 45 dagen verlengd omwille van beperkt succes in de strijd tegen crimineel geweld om zo ook de kerst- en eindejaarsperiode te overbruggen. Op 17 maart 2025 riep voormalig president Boluarte de noodtoestand uit voor een periode van 30 dagen over de volledige provincies Lima en Callao wegens aanhoudend crimineel geweld, met name afpersingen en ontvoeringen.

Het aanhoudend falen van de Peruviaanse autoriteiten tegen het indammen van het crimineel geweld, leidde tot regelmatige en grootschalige protesten omwille van de groeiende onveiligheid en de verslechterende economische situatie. Dit leidde er finaal toe dat ook voormalig president Boluarte door het congres afgezet werd op 10 oktober 2025. Haar opvolger werd interim-president Jeri. Na zijn aanstelling gingen de protesten verder en stierf hierbij een persoon op 15 oktober 2025. President Jeri kondigde bij zijn aanstelling aan hardhandig op te treden tegen afpersingen, ontvoeringen en criminaliteit in het algemeen. Op 21 oktober 2025 kondigde president Jeri de noodtoestand uit in de provincies Lima en Callao naar aanleiding van het aanhoudend crimineel geweld. Op 23 oktober 2025 diende president Jeri reeds een wetsvoorstel in om de afpersing en ontvoeringen in de transportsector aan te pakken, hetwelk door het congres met overgrote meerderheid goedgekeurd werd.

In de context van de arrestaties is er occasioneel sprake van het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen erkent dat er aanvaringen hebben plaatsgevonden tussen de ordediensten en de criminele groeperingen in het kader van de noodtoestand, maar ondanks deze ontwikkelingen in Peru kan er echter niet worden gesteld dat er sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

In het verzoekschrift voert de verzoekende partij dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Evenmin brengt zij enig objectief stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie onjuist, achterhaald en/of onvolledig zou zijn. Bijgevolg wordt de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.5. Gelet op het voormelde, toont de verzoekende partij niet aan dat er in haar geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. DECUYPER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. DECUYPER

S. HUENGES WAJER